

1989, 6. listopadu – Sdělení VONS č. 1113 „Hlavní líčení s Jiřím Jelínkem“ o stanovení termínu hlavního líčení u Okresního soudu v Táboře s Jiřím Jelínkem stíhaným pro trestný čin pobuřování za rozšiřování letáků k 1. máji, k 21. výročí okupace Československa a za autorství dopisu redakci okresních novin Palcát vyjadřujícího protest proti zkresleným informacím o petici Několik vět.

Hlavní líčení v trestní věci proti Jiřímu Jelínkovi, nar. 8. 5. 1967, dělníkovi, bytem Průmyslová 455, Planá nad Lužnicí, je stanoveno na 9. 11. v 8 hodin do soudní síně č. 12, 1. patro budovy Okresního soudu v Táboře. Předsedou senátu má být JUDr. Josef Tušek. Jiří Jelínek, signatář Charty 77 a člen NMS, je od 3. 8. ve vazbě v Českých Budějovicích. Téhož dne mu bylo vysloveno podezření z přečinu proti veřejnému pořádku podle § 6c zákona o přečinech (viz sdělení č. 1060)¹, ale od 16. 8. je trestně stíhán pro trestný čin pobuřování podle § 100/1a, 2, 3a tr. z. Obžaloba ho viní z rozšiřování letáků k 1. máji a k 21. srpnu a z autorství dopisu adresovaného redakci okresních novin v Táboře „Palcát“, v němž protestuje proti uveřejněným zkreslujícím informacím o petici Několik vět a jejích signatářích.² Hrozí mu trest odnětí svobody od jednoho roku do pěti let. Jiří Jelínek trpí těžkou cukrovkou. Je otcem dvou malých dcer.³

Informace o Chartě 77, r. 12, 1989, č. 21, s. 8.

POZNÁMKY

¹ Dokument č. 1064.

² V dopisu Jiřího Jelínka redakci týdeníku Palcát z 12. 7. 1989 bylo mj. uvedeno: „Asi před čtrnácti dny jsem podepsal ‚Pár vět‘ [sic]. Krátce po zveřejnění textu západními vysílačkami se rozpoutala nenávistnou kampaň plná výmyslů a bezdůvodných nařčení. Začalo tažení proti tomuto manifestu, v jehož čele stálo Rudé právo, ale hlavně lidé odpovědní za celou publicistiku. Rozhlas, televize,

deníky, všichni se ‚vzácně‘ shodovali na tom, že text nabádá ke zvrácení státního zřízení, propaguje návrat ke kapitalismu a snaží se vyvolat krizi. Kdo si však pozorně přečetl text manifestu, ten okamžitě pochopil, že lidem, kteří ho sestavili, jde o pravý opak.

[...] Velice mě mrzí, že se i Vaše redakce připojila k otiskování ‚hlasu lidu‘ mluvícího prostřednictvím komunistů, pro které více než pro kohokoli jiného platí – ‚Koho chleba jíš, toho píseň zpívej‘. Jejich bezduché argumenty jsou spíše k smíchu.“ OS v Táboře, soudní spis k případu Jiřího Jelínka, spis. zn. 1 T 287/89.

V soudním spisu je dále uložena petice adresovaná prezidentu republiky Gustávu Husákovi, předsedovi vlády ČSSR Ladislavu Adamcovi a ministru spravedlnosti z 5. 3. 1989 obsahující protest proti policejnímu násilí vůči občanům v lednu 1989 v Praze i následujícím období a odsouzení Václava Havla a dalších aktivistů nezávislých iniciativ a požadavek na jejich propuštění na svobodu (tento otevřený dopis byl psán v Sezimově Ústí a za sebrané podpisy pod něj ručili Jiří Jelínek a Pavel Jahn. Tamtéž.

³ Na Jelínkovu podporu adresovala 7. 10. 1989 skupina 95 československých občanů petici okresní prokurátorce v Táboře JUDr. Věře Nové obsahující protest proti Jelínkovu trestnímu stíhání a požadavek jeho propuštění na svobodu. Viz článek „Dopis za Jiřího Jelínka“ in: *Informace o Chartě 77*, r. 12, 1989, č. 19, s. 15. K signatářům petice se záhy připojili další občané, viz článek „Solidarita s politickými vězni“ in: *Informace o Chartě 77*, r. 12, 1989, č. 21, s. 16.

Dne 10. 10. 1989 podala okresní prokurátorka v Táboře JUDr. Věra Nová na J. Jelínka obžalobu z trestného činu pobuřování podle § 100, odst. 1, písm. a), odst. 2, odst. 3, písm. a) tr. zák. O měsíc později, 9. 11., byl Jelínek odsouzen senátem Okresního soudu v Táboře složeným z předsedy JUDr. Josefa Tušky a soudců Zdeňka Bruny a Josefa Pokorného pro trestný čin pobuřování podle § 100, odst. 1, písm. a), odst. 3, písm. a) tr. zák. a pro přečin proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. a), c) zákona o přečinech k trestu odnětí svobody v délce jednoho roku se zařazením do I. nápravně výchovné skupiny. Soud dále rozhodl o propadnutí psacího stroje a letáku k prvnímu máji, o dalších zajištěných věcech mělo být rozhodnuto později. Při zvažování výše trestu hrála podle rozsudku role skutečnost, že se obžalovaný ke své činnosti sice doznal, ale nikterak ji nelitoval.

Téhož dne zamítl JUDr. Tušek Jelínkovu žádost o propuštění z vazby, neboť při vyšetřování nebyli odhaleni Jelínkovi spolupachatelé a hrozilo nebezpečí, že by je mohl vyhledat a ovlivňovat. Přetrvávala i obava, že by Jelínek mohl ve své trestné činnosti pokračovat. Jelínkově žádosti o propuštění z vazby vyhověl JUDr. Tušek až 27. 11. 1989, když usoudil, že důvody vazby pominuly, neboť „není nebezpečí, že by obžalovaný ještě mohl ve své trestné činnosti do budoucna pokračovat. Protože neexistují ani jiné důvody vazby, bylo rozhodnuto o jeho propuštění z vazby na svobodu.“

V odvolání proti rozsudku, který Jelínek napsal 28. 11. 1989, mimo jiné poukazoval na měnící se společenskopolitickou situaci v zemi, kdy „*statistice a miliony spoluobčanů se dopouštějí téhož jednání za stejného právního řádu, v rámci kterého jsem byl odsouzen i já, rovněž oni rozšiřují letáky, vylepují je, a to s textem daleko závažnějším, např. přímo s hesly vyzývajícími ke zrušení vedoucí úlohy strany, ke zrušení monopolu KSČ a pod.*“

Prezident republiky nařídil 30. 11. 1989 zastavení Jelínkova trestního stíhání, což Okresní soud v Táboře (JUDr. Josef Tušek) učinil usnesením z 11. 12. 1989. Jelínek podal prostřednictvím svého advokáta JUDr. Milana Hulíka 28. 11. 1989 žádost o pokračování v trestním řízení. Případ se tak ocitl před druhoinstančním soudem. Krajský soud v Českých Budějovicích (předseda senátu JUDr. Josef Chromý, soudci JUDr. Jaroslava Krybusová a JUDr. Roman Bárta) 21. 2. 1990 rozsudek Okresního soudu v Táboře v plném rozsahu zrušil a Jelínka zprostil obžaloby. Okresní soud v Táboře (JUDr. Josef Tušek) rozhodl 15. 3. 1990 o tom, aby Jelínkovi byly vráceny zadržené věci. Všechny výše uvedené dokumenty viz in: OS v Táboře, soudní spis k případu Jiřího Jelínka, spis. zn. 1 T 287/89.